

SZÉKESEFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára
házhoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.

Hirdetmény
a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kréért
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden vasárnap.

4. szám.

Szerkesztői szállás: sz. István-utca 176. sz.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének czimzendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak Klökner Péter kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel.
Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Városi utaink és utcáink érdekében.

Most, midőn pár hét múlva a városi költségvetési előirányzat tárgyalás alá kerül, időszerűnek tartjuk utaink gyökeres javítása érdekében, egy eszmét hozni felszínre, mely ha az első pillanatra népszerűtlennek látszik is, de helyesen megvilágítva és komolyan átgondolva egyedüli eszközül mutatkozik arra, hogy utcáink ázsiai állapotától, s tereink sártengerétől és szemétdombjaitól megszabaduljunk.

Ha állna ama mondás, hogy egy nemzet iparának, kereskedelmének, s műveltségi állapotának legbiztosabb jele utainak minősége: akkor kétségbe kellene esnünk városunk kulturájának szárandó állapota felett; kétségbe kellene esnünk annál is inkább, mert úgy tapasztaljuk, hogy öskirályaink porladó hamvai, melyekre pedig úgy szeretünk a város elbizakodással szoktunk derűre-borura hivatkozni, ritkán szólnak ösztönzésül arra, hogy a fennen hangoztatott magyar nevet és nemzetiséget minél fényesebbé tegyék, minél magasabbra emeljék.

Az utóbbi enyhe időjárás és folytonos esőzés annyira megrongálta némely utcánkat, hogy kisebb-nagyobb veszély nélkül alig lehetett rajtuk keresztülhaladni. Többször volt alkalmunk látni, hogy a megsülyedt terhes kocsikat a város kellő közepén négy ló s több ember segítségével birták csak kiemelni. Ez pedig annál szomorítóbb, mert városunk évente 15—20 ezer forintot fordít utcáinak javítására, hogy minő eredménnyel, azt mindenki tapasztalhatta, ki kellemetlen időjárás alkalmával városunkban megfordult. Tehát az említett összeg, mely pedig elég nagy, haszontalanul dobódik ki, mert gyökeres javítást nem képesek vele eszközölni. Igaz, hogy ez utóbbi állítás kissé megfoghatlannak látszik,

de a kik ismerik a helyzetet, s két három utcánk kivételével a rengeteg kátyus helyeket, azok beláthatják, hogy állításunk megdöbbentő ugyan, de való. Ez a hiba különben a volt városi kezelés hiányosságából származik, s nem a jelenlegi képviselő testületet és tisztikart terheli.

Állításunk megvilágítására felhozzuk a „Széchenyi-utczát” mely tén 3 év előtt csináltatott újra roppant kiadással, és a helytelen eljárás folytán oly rosszul, hogy ez évben utcáink közül a legszánandóbb kinézésű volt, s a kocsik, míg végig birtak rajta hatolni, folyton tengelyig érő sárban usztak. Pedig ez az utca a városnak csak a vasuti kövezetvám által évente 10 ezer forintot jövedelmez. Igaz, hogy tervbe vétetett ez utca kijavítása, s hiszszük, hogy meg is fog történni, de mint értesültünk, gyökeres javítása csak úgy lehetséges, ha az évek előtt javításul (?) reá hordott anyagokat eltávolítják, és alapszámban kezdik a javítást; a mi nagyon helyes is. Ebből láthatjuk, hogy az évek előtt annyi áldozattal hordott anyag csak elrontotta az utat, s most, hogy gyökeresen javítani lehessen, azt el kellene távolítani. Így gazdálkodtak azelőtt nálunk. Pedig annyit gyűléseztek, oly hazafias beszédek tartottak, hogy bizony hitte az ember, miszerint a legjobb rendben foly minden; és tapasztaljuk nemcsak utcáinknál, hanem egyébütt is, hogy nagyon helytelenül folyt a gazdálkodás.

A szegény falusi ember, ki hozzánk szállítja évi terményét elárúsítani, kétszeresen ki van téve az adóztatásnak. Először a sorompónál, másodsor a piacon, és ráadásul utcáink rengeteg sarában könnyen elsülyedhet, avagy úgy fordul, hogy közvetlen utcáink gödreiben kocsiját törí össze, mely utóbbi eset, — különösen a jelen évben, nem tartozott a rit-

kaságok közé. Valóban, ha őszintén akarunk szólni, utaink kétségbejítő helyzete mellett a kétszeres vámszedést alig nevezhetjük egyébnek, mint lelkiismertlenségnek.

És hogy e szomorító állapot hátrányára van mind az iparnak, mind a kereskedésnek, azt tén szükegtelen is fejtegetnünk. Hisz eléggé meggyőző lehetett arról mindenki, ki városunkban az ideai silány hetivásárokat a múlt évekkel összehasonlítja. Különben nincs is rajta semmi csodálni való, mert a falusi ember inkább eladja terményét egy vagy két forint vesztéssel a falubeli zsidónak, mintsem lovait agyoncsigázva, kocsiját összetörve szállítsa be azt hozzánk. Kérdezzük meg iparosainkat az utóbbi hónapok üzleti forgalmáról, s azt a választ kapjuk, hogy az utóbbi évtized alatt a jelen évi hetivásárjai voltak rájuk nézve a legrosszabbak. Hogy a kereskedelem és ipar pangásának nagy részben utaink kétségbejítő állapota volt oka, mindenki kénytelen beismerni.

Ismerve városunk zilált anyagi helyzetét, nagyon is tudjuk annak korlátolt pénzkadási képességét. Így tehát csak egy mód által tartjuk lehetőnek elérni ama célt, hogy utcáink gyökeresen javításának, s hogy végre — valahára kibontakozzunk az örökös utlozogatási műveletekből, s ez: egy megkívántató nagy kölcsön felvétele hosszabb időtartamu törlesztésre.

Hogy minő módzatok közt gondoljuk ezt kivethetőnek s hogy minő befolyást fogna gyakorolni utcáink s utaink jó állapota jövedelmeinkre, nemkülönbön kereskedelmünk s iparunk emelésére, — elmondandjuk más alkalommal.

TÁRCZA.

Oh hagyj nyugodni...

Oh hagyj nyugodni halovány kisértet,
Ki fényes arcczal álmaimba nézesz,
Mi várna ránc, ha egymáséi lennénk
S hozzáfagnál az én szívem jegéhez?

Mi várna ránc, ha magasröptű lelked'
Lenyűgöznél lelkemnek tépett szárnya?
Ha ábrándidből fölverne a kétség,
Mond meg: te rád, meg én rám is mi várna?

Háborgó, mély, setét folyó az élet,
A napsugár elsiklik csalfá habján,
Gyönyörködjél te csillogó tükrében,
A mélység titkát, borzadalmit hagyd rám!

Aranyfürtös, gondatlan, játszi fővel,
Beszédes ajkad édes mosolyával,
Suttogj, csevegj te mindig szerelemről,
Mely érzelmidre tanuképen rá vall.

S ha egy könyvet látsz pillámon ragyogni,
Csevegj tovább s e könyv titkát ne kérdjed;
Avagy töröld le, ha van rá hatalmad,
Te fényes arcu, halovány kisértet:

Udvardy Géza.

Az élet tükre.

Harmadik éj.

Pazardi Hilárius — ez volt neve fiatal emberünknek — alig várta az est beálltát, oly jól esett neki az ördöggel való társalgás. A ki megszokta a korhelységet, az kerül a munkát; a ki megszerette a bünt, az gyűlöli az erényt; a ki kedveli a fajtalan életet, az ellensége az ártatlanságnak; a ki ördögnek adta lelkét, annak kellemetlen az oltár párolgó tömjénfüstje

Alig kongta el a torony órája a hetet s még nem némult el az imára hívó harang zúgása, midőn lassu moraj hallatszott s Hilárius olyan kénköszörü büzt érzett szobájában. Az ördög jelent meg: — Itt vagyok — mondá — mint hű czimbora, hogy tovább fűzzük a kedves viszonyt. Beszélj el nekem mult éji élményeidet.

— Barátom! — így kezdé Hilárius — sohasem hittem volna, hogy ily örül a mai világ, hiszen ez valóságos rangkországban szenved.

— Hát hitted valaha — szolt közbe Lucifer — hogy okos a világ? Hiszen egész létetek ámitás, szinlett boldogságtok valóságos elégedetlenség; szenvedett demokratiátok alattomos arisztokratia; a becsületesség játszása nem egyéb, mint az együgyűek lépreccsalása; a kegyesség szinmutatása az erkölcsatlenség fátyola. Barátom ti csaknem mind bohócok, komédiások vagytok, szinleg bámuljátok, titkon pedig kinevetitek

egymást. Az ember nem egyéb, mint szép álarczezal fedett agyag; de beszéld el nekem, mi adott arra okot, hogy a világot a te nézpontodból örültnék nevezed?

— Lehetett esti kilencz óra, midőn a koreszmában hosszú asztal mellett helyet foglaltam s szokás szerint öntögtetem magamba a szőlő éltető nedvét. Tíz óra felé nagy részben hazaszállingóztak a koresma vendégei s csak én maradtam és az asztal másik végén két férfi, a kik öltöztetik után itélve az iparos osztályhoz tartoztak. Az egyik kérges tenyerét tekintve lábtümművész és a másik előadása után itélve férfifölténykészítő lehetett, mert tudd meg azt barátom, hogy ma már nincs többé eszmadia és szabó legény, hanem az egyik művész, a másik segéd. E két férfiú órahosszat elült messzely bora mellett és politizált rettenetesen, mintha mindegyik egy-egy ország kormányrudjához lett volna fogva. Áthelyezték Londont Moldvába, Hamburgot Svájcba, lecsapolták a Feketetengert s hajókázhatóvá tették a Galya vizét; vasuton mentek Bajára s gözhajón Soponyára; telegraphon rándultak Bécsbe s léghajón jöttek vissza Sárvarra. Szóval kiforgatták sarkából a világot, meghamisították a földleirást, nyakát szegték a történetnek; de azért szörnyű böleseknek látszottak egymás szemében, mert megbámulták egymást, mint borju az uj kapút. Tizenegy óra felé elfogyott a messzely bor, olyanynyira, hogy ha körmükhöz verték volna is poharukat, még sem lettek volna képesek abból egy csöppöt kicsapolni s a ruhaművész felszólítja a lábművészt, hogy hozasson még, a mit a lábművész szivesen tett is volna, ha pénze

A világiállítási magyar országos bizottság körlevele a fiókbirozságokhoz.

Miután a világiállítási m. kir. bizottság megalakulása következtében szükségessé vált, ezen — az országos bizottság végrehajtó bizottságának megbízott közege gyanánt működő — kiállítási hatóság ügykörének és a végrehajtó bizottsághoz való viszonyának pontos meghatározása: e két kiállítási közegek már a bizottság szervezési szabályzatában megállapított viszonya és a mindegyikhez tartozó teendők részletesen megállapítottak, és az idevágó szabályzat a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi minister által folyó évi november hó 14-én 343/kiáll. sz. alatt jóváhagyatott.

Ez utasítás értelmében félreértések elkerülése és a kerületökbe tartozó kiállítóknak kellő felvilágosítása végett értesítetnek a vidéki bizottságok, hogy a világiállítási vonatkozó minden fontosabb és elviek kérdések eldöntése, az e kérdésekből a ministeriummal előálló hivatalos érintkezés,

a bejelentések végleges elfogadása, a nem közvetlenül Bécsbe küldendő tárgyaknak előzetesen Pesten való egybegyűjtése, esetleg azoknak előleges megbíráltatása, a térkiosztás tekintetében netán előforduló reclamációk elintézése a végrehajtó bizottságnak vannak fentartva, és hogy idetartozó megkeresések és átiratok hozzá, illetőleg a Pesten, nádor-utca 9-ik szám alatt létező kiállítási irodához intézendők.

A világiállítási m. kir. bizottsághoz utasítvák: a bejelentések rendezése és osztályozása, az azokra vonatkozó felvilágosításoknak megadása, a Pestre egybegyűjtött tárgyaknak Bécsbe szállítása, ottan való felállítás, a végrehajtó bizottság által megállapított elhelyezési és díszítési tervet keresztülvitele, a kiállítási tárgyak gondozása, értékesítése és esetleg visszaszállítása,

a kiállítók érdekeinek képviselése a kiállítás tartamán át. — Az idevágó megkeresések és beadványok a kiállítási bizottsághoz intézendők, melynek tagjai részben még Pesten, részben már Bécsben működnek, mely utóbbi helyen, (Nordbahnstrasse 32. sz. alatt) a bizottságnak külön irodája van.

A mely beadvány a kir. bizottság hatásköréhez tartozik és a végrehajtó bizottsághoz intéztetnek, a beadványok értesítése mellett a végrehajtó bizottság által érdemleges elintézés végett a bizottsághoz tételük át, a mi különösen a kiállítási készülékek felállítás módjára, azok beszerzésére és az egyéb részletekre nézve beérkezendő megkeresések tekintetében foglaland helyet. — A kiállítási katalógusra vonatkozó adatok, melyeknek beszerzése végett kérdő-ívek fognak szétküldetni, a végrehajtó bizottság titkári hivatalához küldendők.

Kelt a világiállítási magyar országos bizottság végrehajtó bizottságának Pesten 1872. deczemb. 12-én tartott üléséből. — *Korizmics*, elnök. *Steinacker Ödön*, kiállítási főtájtár.

A helybeli világiállítási fiókbirozság felhívja ennélfogva mindazokat, kik az általuk beküldendő tárgyakat a bizottságnál már bejelentették, hogy akár az elnökknél (*br. Miske Imre ur*) akár a jegyzőnél (*Fittler Béla ur*) sziveskedjenek jelentést tenni aziránt, vajjon a kiállításra szánt tárgyak elkészítésében, vagy összeállításában ezideig mennyire haladtak?

vagy hitele lett volna, a hozatás helyett tehát indítványozó a hazamenetelt. — Nem urhoz illő ily korán hazamenni s lefeküdni — mondá a szabó — hanem mulassunk tovább is — veté utána. — Igen ám, de hogyan? kérdé a csizmadia álmélkodva. — Hívjuk egymást tens urnak és beszélgezzünk — indítványozó a szabó. Tetszett az indítvány a csizmadianak és újra neki tenyereltek a politikának, tens barátom uram — volt minden második szavuk és szinte feslett arcukon a jólét pirossága, annyira tetszett nekik a titulus és minél tovább titulázták egymást, annál mélyebben süppedtek a politikába, döntögették a trónokat, egymásután csapták el a ministeriumokat, szidták a kormányokat, egy kormányrendszer sem volt szájuk izire s utóljára oly tizzel nyultak a világ politikájába, hogy az Alabama kérdést egy perc alatt ketté vágták volna.

— Persze ollóval, vagy bicskával — mondá Lucifer nagy vigyorgással. — Barátom a mai világnak egyik jellemző nyavalyája a rangkorság és az, hogy minden ember jobban akarja érteni a más mesterséget, mint a magáét. Mindenki megbírálja a hivatalnokot, hogy ezt vagy amazt nem jól tette; de azt nem tudja megmondani, hogy miért szorít az általa varrt csizma; mindenki rangján túl pöffeszkedik és ennek csak örülni lehet, mert ez az általános nyomor bekövetkezését jelzi.

— Tizenkét óra felé távozott a két tens ur — folytatá elbeszélését Hilárius — a mikor én is kifiztettem kontómat s utánuk indultam, kíváncsi levén,

Hatósági élet.

1873. évi február hó 3-án d. e. 10 órakor tartandó bizottsági rendes közgyűlés tárgysorozata:

Az árvaszéknél megüresedett elnöki állomás szabályozás utáni betöltése.

Alispáni jelentés a megye állapotáról.
6064/1872. 73,119/1873. számok. 1872-ik évi XIX. XX., XXI., XXII., XXIII., XXIV., XXV., XXVI., XXVII., XXVIII., XXIX., XXXI., XXXII., XXXIII., XXXIV., XXXV., XXXVII., XXXVIII. törvényczikkek kihirdetése.

4707. Földmivelési minister leirata az erdőpusztítás s a szabálytalan legeltetés meggátolása tárgyában.

5049. Honvédelmi minister leirata, a mult évi őszi hadgyakorlatok alkalmával tapasztalt önkényes katonai eljárás ellen, mult évi szeptember 16-án 97. közgy. sz. alatt intézett panaszos feliratra.

5517. Belügyminister leirata, a községi szegény-pénzalapok kezelése tárgyában, mult évi sept. 16-án 111. közgy. sz. a. intézett feliratra.

282/1873. Igazságügyi minister leirata, a megyei székház javítási költségeinek, a törvénykezés által használt helyiségek arányában való kárpótlása tárgyában, mult évi sept. 16-án 109. sz. a. intézett feliratra.

5931. Szende Béla, m. kir. honvédelmi minister m. évi dec. 15-én történt legm. kinevezetését tudatja. 121/1873. Gróf Zichy József földmivelési minister m. évi dec. 4-én lett legm. kinevezetését tudatja.

27. Vallás- és közoktatási minister leirata a népoktatási törvény szelleméből kifolyó hatósági intézkedések szigorú életbeléptetése tárgyában (állandóval: előterjesztéssel).

5894. Földmivelési minister leirata, a halpusztítás megakadályozása iránt alkotandó szabályrendelet tárgyában (áll. vál. jelentéssel).

4832. Székesfejérvár szab. kir. város a közjegyzői intézmény, polg. perrend. behozatala, a helybeli járás-bírószék személyzetének szaporítása, s a kir. végrehajtók eljárásának szabályozása tárgyában, a képviselőházhöz intézett feliratát pártfogolni kéri.

5820. Küküllőmegye a véderendszerről szóló 1868. XL. tezik 20. §-ának módosítása iránt a képviselőházhöz intézett feliratát megküldi.

5595. Nógrádmegye, a kisebb peres és mezei rendőri ügyeknek községi bíróságok által lehető elintézése tárgyában, az igazs. ministerhez intézett feliratát megküldi.

5879. Aradmegye, a földbirtokot túlterhelő községi megadóztatás törvényhozási módosítása tárgyában a ministeriumhoz intézett feliratát megküldi.

5694. Győrmege, az állandó katonai elszállásolás rendezése iránt, a honvédelmi ministerhez intézett feliratát közli.

5127. Jászku-kerület, a virilis jogczim eltörlése iránt a képviselőházhöz intézett feliratát megküldi.

5156. Veszprémmegye, a községi jegyzők nyugdíjazása iránti szabályrendeletét megküldi.

5680. Liptómege, az országgyűlési nyomtatványoknak, a megyei levéltárak számára leendő megküldése iránt, a képviselőházhöz intézett feliratát pártolni kéri.

5724. Nógrádmegye, a bányatörvényjavaslat ellen, az országgyűléshez intézett feliratát megküldi.

288. Krasznamege, a természetbeni közmunkaszolgalmány megszüntetése iránt a ministeriumhoz intézett feliratát megküldi.

hogy kik lehetnek ezek a nagy pipájú s kevés dohányú pöffeszkedők. Sok árkon és sáron kellett keresztül gázolnom, mire az egyik lakásához értünk, a hol a tens szabó — jó éjt kívánva tens csizmadia barátjának, tovább haladt, ez pedig lakába húzódott. Kis vártatra gyöngé mécs világa derengett az utcára s én szorosan oda húzódtam az ablakhoz, hogy kikémlelhessem a szoba tartalmát, a melyben a tens ur honol s mit láttam? A szoba egyik sarkában rozszant ágy, a melyben gyermekágyas halvány nő feküdt, az ágy végénél avult deszkából összetakolt vaczok, a melyen négy sápadt gyermek feküdt egymás mellett és egymás hátán ronda pokrócczal fűdve; a szoba másik sarkában a mihely; attól távolabb rozszant asztal s néhány szalmaszék, ez képezte a szoba összes butorzatát. Istenem! gondolám magamban, hiszen ez a nyomor fészke és e család feje tivornyáz éjfélig, ezt mulattatja, ha öt tens urazzák. Mig így tűnődtem, a halvány beteg nő kuszált feje tünt fel a tarka vánkosok közül és siránkozó hangon, a mint kivehetém, így dorgálta férjét: — Ugyan Karl! mire nézed a napot, van-e istened és lelked, hogy engem magamra hagysz beteg ágyamban e sok éhező aprósággal?

— Hallgass — rivalt a nevetlen tens ur — csak nem kívánod, hogy mindig itthon üljek, mint medve a barlangjában.

— Azt nem kívánom — válaszolt a nő reszkető hangon — de az sincs rendén, hogy sohasem vagy itthon s mit sem gondolsz éhező családdal.

209. Tordamegye értesíti e közönséget, hogy a szegénypénztárak kezelése iránt, a belügyministerhez intézett feliratot, saját részéről feliratilag pártolta.

403. Békésmegye, a cselérendtartás iránt hozott szabályrendeletét megküldi.

404. 5947. 4810. 4677. Több törvényhatóságok átiratai a jezsuita-rendű zárdák eltörlése s a bevándorlások megakadályozása iránt a ministeriumhoz intézett felirataik pártolása végett.

84. A szász nemzeti egyetem, a királyföld rendezése iránt a belügyministerhez intézett feliratát támogatni kéri.

4996. Erdélyi gazdasági-egylet levele, a küküllőmegyei kölcsönös tüzkárbiztosító-társulat szervezetét ajánlólag bemutatja.

322. 326. 329. Küldöttségi jelentések, a folyó hó 14-én Aba-, Isztimér- és Szabad-Batthyáni választókerületekben eszközölt bizottsági tagválasztás eredményéről.

Allandó választmányi előterjesztések.
Lauchs Lőrincz bizottsági tagnak, a vadászatjog szabályozása iránti indítványa tárgyában.

A marhaszelevekkel visszaéléseket gátló szabályrendelet alkotása iránt.

A lótaknyosság eltörlésében részes magánfelek iránt követendő eljárás szabályozása tárgyában.

Az utahálózati tervzetnek, a változott viszonyok által igényelt módosítása iránt.

A közbiztonsági legénység feleskettetése kérdésében.

Özv. Petres Józsefné kérelme tárgyában, melyben elhunyt férje után segedelemért esedezik.

Sebestyén József, volt megyei irnok kérelme iránt, melyben házi-pénztári tartozását elengedtetni kéri.

Kiadott január 22-én 1873.

Bóné Géza, Fejérmegye főjegyzője.

— *A városi rendes havi közgyűlés* f. hó 27-én azaz holnap délelőtt 9 órakor fog megtartatni. A költségvetési előirányzat tárgyalása az összehalmozódott teendők miatt tanácsi értekezleten mind ez ideig nem mehetvén keresztül, az csak a jövő havi, vagy egy megelőző rendkívüli közgyűlésen fog tárgyalatni.

— *Megeyi főispán ur* ő nagyméltósága az 1870. évi XLIII. tezik 53. §-a a) pontja értelmében folyó évi február hó 2-án d. e. 10¹/₂ órakor a főispáni kisteremben számonkérő (scontralis) széket tart.

— *A megyei vészbizottság* 1873-ik évi jan. 3-án tartott ülésében dr. *Eltér József* megyei főorvosnak, *Rozgonyi György* és *Szögyény Géza* szolgabíró uraknak a vész tartama alatt tanusított erélyes és lankadatlan buzgalmukért, ugyszintén *Fischl György* megyei állatorvos urnak ernyedetlen fáradozásaiért, melyet az elrendelt állatorvosrendőri szabályok szigorú kivételében kifejtettek, jegyzőkönyvileg elismerését nyilvánította.

— *Megeyi bizottsági tagokká* folyó évi január 14-én az abai kerületben megválasztott: *Salamon Lajos*, az isztiméri kerületben *Rézmán Pál*, a szabad-batthyányi kerületben *Molnár János* esperes.

— *A Hoffmann Ágoston* velencezi, *Hittl Márton* érdi s *Csányi Lajos* ráczereszturi megyebizottsági tagokhoz intézett meghívólevelek a posta útján e megye közigazg. kiadóhivatalához visszaérkeztek, miután hollétük nem tudatik; mi is e helyen az említett kiadóhivatal által köztudomásra hozatik.

— *Dunapentele mezőváros* előjáróságának — kérvénye folytán — megengedtetett, hogy, miután a cholera

— Nekem mint polgárnak nemcsak saját ügyeim-mel, hanem a város ügyeivel is kell bajlódnom.

— Rendezd előbb saját ügyeidet s azután bajlódjál a közügyekkel, egyébiránt a mihez nem ért az ember, abba ne tisse az orrát, nektek pedig az a főhibátok, hogy mindig azt lesitek, mi történik a város-házánál és midőn saját szemetekben nem látjátok a gerendát, a máséban a szálkát keresitek. A politika öl meg benneteket, ahhoz padig annyit értetek, mint tyuk az abc-hez — tevé hozzá a nő elkezeredten.

— Hallgass ha mondom, asszonyoknak hosszu a haja s rövid az esze.

— Ha rövid is, de annyit tudok, hogy csizmadia maradjon a kaptafúnál s a szabó az ollónál, előbb adj ennünk s azután dönts az ország dolgát.

— Majd mindjárt másképp beszéllek — mondá a férj kifakadva, a mire a nő elhallgatott, mert talán tapasztalásból tudta, hogy mit jelent az, ha férje másképp beszél. Erre elaludt a pislogó mécs s hogy mi történt a nyomor fészkeben, nem tudom.

— Ha akarod ismerni a világ félszégeit, holnap megkezdhetjük vándorutunkat — szolt közbe Lucifer — Most éjjel következik a bonyorkányok, a pokol Vesza szüzeinek játéka — tevé utána s eltűnt, csak büzet hagyva maga után, Hilárius pedig vette botját és kalapját s elment oda, a hol minden estve meg szokott fordulni, a korcsnába.

(Folytatása következik.)